

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ, ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ

Σε αυτή τη χρονική συγκυρία ως κυρίαρχο στοιχείο αναδεικνύεται η λυσσαλέα επίθεση στο δημόσιο (στενό και ευρύτερο) και το κοινωνικό κράτος. Σήμερα, με πρόσχημα την οικονομική κρίση και άλλοθι το περιβόητο μνημόνιο και τώρα το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, η κυβέρνηση και η οικονομική ελίτ, όπως και οι άλλες κυρίαρχες στην Ευρώπη πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις, επιχειρούν συστηματικά την άγρια διάλυση κάθε κατάκτησης του κοινωνικού κράτους, τη ριζική αναδιανομή του παραγόμενου οικονομικού πλούτου υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου και των ανώτερων κοινωνικών τάξεων.

1) Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, οι στόχοι και οι επιδιώξεις

Κυβέρνηση και τρόικα βυθίζουν τη χώρα σε απόλυτο σκοτάδι. Οδηγούν τους εργαζόμενους και την κοινωνία στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Τα εφιαλτικά μέτρα που μας ετοιμάζουν είναι πολύ χειρότερα από τα περυσινά. Οι δημόσιοι υπάλληλοι διαπομπεύονται, εξοστρακίζονται και οδηγούνται εξαθλιωμένοι στο περιθώριο, ενώ ανοίγουν διάπλατα οι πόρτες των απολύσεων.

Μέσα από πρωτοφανείς και επαίσχυντες πρακτικές ωμών εκβιασμών και αχαλίνωτης κινδυνολογίας, παραβιάζοντας κάθε έννοια δημοκρατίας και συνταγματικότητας, η κυβέρνηση προωθεί την άμεση ψήφιση από τη Βουλή του εκτρωματικού μεσοπρόθεσμου προγράμματος, σε αγαστή σύμπνοια με το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο και την τρόικα. Οι πρόσφατες εξελίξεις δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφιβολίας. ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ., πέρα από τακτικισμούς και κοκορομαχίες, έχουν τις ίδιες πολιτικές επιδιώξεις για τις αντιλαϊκές πολιτικές του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, με μέτρα μυθώδους ύψους 28,2 δις για τα έτη 2011-2015 (6,5δις για το 2011), **έρχεται να αποτελειώσει το εισόδημα και τα δικαιώματα του ελληνικού λαού**. Κατεδαφίζει ότι ακόμα έχει μείνει όρθιο, επιβαρύνοντας αποκλειστικά τα λαϊκά και μεσαία στρώματα. Μειώνονται για μια ακόμα φορά μισθοί και συντάξεις, επιβάλλεται νέα υπερφορολόγηση των μισθωτών και συνταξιούχων, καταργείται κάθε μέτρο προστασίας των εργαζομένων, δρομολογείται γενική εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και ιδιωτικοποίηση του συνόλου των δημοσίων επιχειρήσεων της χώρας, διαλύεται στην ουσία ο δημόσιος τομέας (στενός και ευρύτερος), ενώ ανοίγεται ο δρόμος για χιλιάδες απολύσεις. Και όλα αυτά, στο όνομα της δημοσιονομικής προσαρμογής και της σωτηρίας της πατρίδας.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δεν αποτελεί λύση, είναι η καταστροφή, παγιώνει την κοινωνική χρεοκοπία και οδηγεί μαθηματικά και στην οικονομική χρεοκοπία. Τα νέα μέτρα υποδηλώνουν την ομολογία της κυβέρνησης για την αποτυχία του πρώτου μνημονίου, αλλά και εκ προοιμίου παραδοχή της αποτυχίας και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, αφού στο τέλος του το δημόσιο χρέος προεκτιμάται ότι θα είναι ακόμα μεγαλύτερο από τώρα.

Ποια είναι η ουσία του ζητήματος

Η «ταμπακέρα» βρίσκεται στο ξεπούλημα, μισοτιμής μάλιστα, της δημόσιας περιουσίας στις ξένες πολυεθνικές εταιρείες, ώστε να μη μείνει τίποτα στα χέρια του ελληνικού δημοσίου, στη μετατροπή της Ελλάδας σε προτεκτοράτο, στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, στη φτωχοποίηση και κοινωνική λεηλασία των εργαζομένων, ώστε να μπορεί το μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο, να κερδοσκοπεί ασύστολα σε βάρος του ελληνικού λαού και της χώρας μας.

2) Οι επιθέσεις στο δημόσιο και η προπαγάνδα

Η όλη επιχείρηση μεθοδεύεται μέσα από μια πρωτοφανή προπαγάνδα.

Κυβέρνηση, δικομματισμός και τα πολιτικά δεκανίκια τους, μαζί με την άρχουσα τάξη επιχείρησαν να αποδώσουν τα αίτια της κρίσης στους εργαζόμενους και την ελληνική κοινωνία. Επιχείρησαν τη διαμόρφωση ενός σκηνικού ενοχοποίησης και καλλιέργειας κλίματος συλλογικής ευθύνης («μαζί τα φάγαμε»), αλλά και ενεργοποίησης του κοινωνικού αυτοματισμού. Επιχειρούν να αναδείξουν ως την κεντρική αιτία της κρίσης, το δήθεν τεράστιο και σπάταλο δημόσιο τομέα, καθώς επίσης και τις δήθεν «υπέρογκες» αμοιβές των εργαζόμενων στο δημόσιο.

Είναι όμως έτσι ; Η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Τα επίσημα στοιχεία σχετικά με τον αριθμό και τις αμοιβές των δημοσίων υπαλλήλων, τα οποία η ίδια η κυβέρνηση παρουσίασε πρόσφατα, μέσα από τη μελέτη που ανέθεσε σε ιδιωτικές εταιρείες, είναι αποκαλυπτικά και καταρρίπτουν τους σχετικούς μύθους. Με βάση τη μελέτη αυτή, το μέγεθος της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα στην Ελλάδα συμβαδίζει με το αντίστοιχο μέγεθος των αναπτυγμένων οικονομικά χωρών, ειδικά της Ε.Ε., η μέση αμοιβή των απασχολούμενων στον ελληνικό δημόσιο τομέα είναι χαμηλότερη σε σχέση με τα μέσα ευρωπαϊκά μεγέθη και κατά συνέπεια – σύμφωνα με τη μελέτη – δεν είναι δυνατή η ανάδειξη της μέσης αμοιβής και της συνολικής μισθολογικής δαπάνης ως των βασικών προβλημάτων στη λειτουργία του δημοσίου τομέα. Βέβαια αυτές τις βασικές διαπιστώσεις τα κυρίαρχα ΜΜΕ που διαμορφώνουν τις συνειδήσεις του κόσμου και η κυβερνητική προπαγάνδα, τις απέκρυψαν επιμελώς.

Οι δημόσιες δαπάνες στη χώρα μας όλα τα προηγούμενα χρόνια ήταν κάτω από τον αντίστοιχο μέσο ευρωπαϊκό όρο. Το δημόσιο χρέος στη χώρα μας δεν δημιουργήθηκε από τις δημόσιες δαπάνες, ούτε από το συνολικό μισθολογικό κόστος του δημοσίου.

Γιατί λοιπόν τα κάνουν όλα αυτά ; Για όλα σε αυτή τη χώρα φταίνε οι δημόσιοι υπάλληλοι ; (όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ ...!)

Όχι βέβαια. Δεν είναι τόσο αφελείς να τα πιστεύουν ούτε οι ίδιοι. Απλά βρίσκουν τον εύκολο, τον αδύναμο κρίκο, τους δημοσίους υπαλλήλους και χτυπούν. Εκμεταλλεύονται τις γνωστές παθογένειες και νοσηρές καταστάσεις στη λειτουργία του δημοσίου, την αρνητική εικόνα που έχει σχηματιστεί στην κοινή γνώμη. Αποκρύπτουν όμως ότι αυτό το πελατειακό, αναποτελεσματικό, γραφειοκρατικό κράτος είναι αποτέλεσμα της διαχρονικής πολιτικής του δικομματισμού. Βομβαρδίζοντας την κοινή γνώμη με απαράδεκτους και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς για το έργο και την απόδοση των εργαζομένων στο δημόσιο, επιδιώκουν την κατασυκοφάντηση του ρόλου, της αποτελεσματικότητας και σε τελευταία ανάλυση της ίδιας της χρησιμότητας του δημοσίου τομέα (στενού και ευρύτερου).

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό. Το ίδιο συμβαίνει σε όλα τα μήκη και πλάτη του αναπτυγμένου καπιταλιστικού κόσμου, όπου επιχειρείται η ίδια πολιτική επιδίωξη. Οι κυβερνήσεις όλων των χωρών, αφού ξόδεψαν δισεκατομμύρια για να σώσουν τις τράπεζες την προηγούμενη διετία, επιχειρούν τώρα να μεταβιβάσουν στην κοινωνία αυτό το λογαριασμό.

Ο κεντρικός στόχος όλης αυτής της προπαγάνδας βέβαια είναι ένας:

Η παραπλάνηση της κοινωνίας, η απόκρυψη και η «νομιμοποίηση» στη συνέχεια των σχεδίων για κατάργηση του δημοσίου, δωρεάν και κοινωφελούς χαρακτήρα των υπηρεσιών που εξακολουθεί να παρέχει το κράτος.

3) Οι κυβερνητικές πολιτικές και τα μνημονιακά σχέδια στο χώρο του δημοσίου

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα «επιφυλάσσει» απίστευτης σκληρότητας μέτρα, όπως:

- ▶ απίστευτης έκτασης φοροεπιδρομή (έκτακτη εισφορά, μείωση φοροαπαλλαγών κ.λ.π)
- ▶ θεσμοθέτηση εισφοράς 3% για την ανεργία
- ▶ μείωση του κινήτρου απόδοσης κατά 50%
- ▶ μείωση των υπερωριών και των δαπανών μετακίνησης
- ▶ πάγωμα των ποσών ωρίμανσης και απόδοσης κάθε 4 ή 5 χρόνια (αντί της διετίας που ισχύει σήμερα) και μόνο ύστερα από αξιολόγηση των προϊσταμένων με βάση την παραγωγικότητα του υπαλλήλου
- ▶ θέσπιση του νέου μισθολογίου που θα επιφέρει μειώσεις κατά 10% έως 40% επί των μισθών και των συντάξεων, με συνολική περικοπή 2,2 δις μέχρι το 2015 και σύνδεσή του με την παραγωγικότητα του υπαλλήλου
- ▶ μείωση των επικουρικών συντάξεων και του εφάπαξ

- ▶ νέες εισφορές σε εργαζόμενους και συνταξιούχους για τη στήριξη του Ταμείου Πρόνοιας
- ▶ καταργήσεις και συγχωνεύσεις δεκάδων δημοσίων οργανισμών
- ▶ δρομολόγηση μαζικών απολύσεων υπαλλήλων των υπό συγχώνευση και κατάργηση υπηρεσιών, μέσω ΑΣΕΠ, με βάση την αναλογία «μια πρόσληψη για κάθε 10 αποχωρήσεις» το 2011 και «1:5» τα υπόλοιπα χρόνια και προώθηση των σχεδίων για άρση της μονιμότητας στο δημόσιο
- ▶ θεσμοθέτηση της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο
- ▶ θεσμοθέτηση της εργασιακής εφεδρείας (απομάκρυνση από την υπηρεσία για ένα χρονικό διάστημα με αμοιβές γύρω στο 60%), ως πρόγραμμα εθελούσιας εξόδου από το δημόσιο
- ▶ θεσμοθέτηση της προσωρινής αποχώρησης από το δημόσιο (δυνατότητα άδειας άνευ αποδοχών μέχρι 5 χρόνια για απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα)

Αποκορύφωμα αποτελεί βέβαια το απίστευτων διαστάσεων εγχείρημα ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας συνολικής αξίας 50 δις (ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, νερό, ορυκτός πλούτος, αεροδρόμια, λιμάνια, υποδομές, ακίνητα του ελληνικού δημοσίου κλπ).

Να σημειωθεί ακόμα η πρόθεση «αξιοποίησης» ακινήτων του δημοσίου, στα οποία στεγάζονται ήδη δεκάδες δημόσιες υπηρεσίες, με τη μέθοδο της πώλησης και επαναμίσθωσης των ακινήτων (sale & leaseback).

Σε εξέλιξη βέβαια βρίσκεται η προώθηση των μνημονιακών σχεδίων για :

- ▶ ιδιωτικοποιήσεις και εκχωρήσεις σημαντικών αρμοδιοτήτων και λειτουργιών του δημοσίου στον ιδιωτικό τομέα (υποδομές, Τ.Π.κ.Δ., κλπ), ακόμα και αυτών που ανήκουν στο στενό πυρήνα της κρατικής μηχανής
- ▶ πλήρη «αναδιοργάνωση» του Κράτους και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης («Καλλικράτης» για Τ.Α. και το κράτος), υπό την εποπτεία του ΟΟΣΑ και μεγάλων ξένων πολυεθνικών ελεγκτικών εταιρειών, με σαρωτικές αλλαγές σε όλα τα Υπουργεία και τους Δημοσίους Οργανισμούς, με ριζική ανακατανομή του ανθρώπινου δυναμικού, μετακινήσεις – υποχρεωτικές μετατάξεις «πλεονάζοντος» προσωπικού, καθιέρωση της έννοιας του «κρατικού» υπαλλήλου, νέα οργανογράμματα που θα προβλέπουν σημαντική μείωση των οργανικών μονάδων
- ▶ τον παραγκωνισμό του ελεγκτικού και παρεμβατικού ρόλου του κράτους και την ανάθεσή του σε ιδιωτικούς φορείς, με την προώθηση της ιδιωτικοποίησης βασικών ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους (π.χ. φορολογικών κλπ) και το δραστικό περιορισμό βασικών αποκεντρωμένων λειτουργικών μονάδων (ΔΟΥ, παραρτήματα ΙΚΑ κλπ).

Τέλος το ήδη «υποθηκευμένο» Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που συνεχώς συρρικνώνεται, αντικειμενικά λειτουργεί ως τροχοπέδη σε οποιαδήποτε προοπτική αναπτυξιακής διαδικασίας, που έχει ανάγκη ο τόπος.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ

4) Οι επιπτώσεις

Αυτή η μεγάλη ανατροπή που επιχειρούν κυβέρνηση και τρόικα, θα σημάνουν την **ουσιαστική διάλυση της δημόσιας διοίκησης και του κοινωνικού κράτους**, θα έχει θύματα όχι μόνο τους υπαλλήλους αλλά και τον ίδιο τον πολίτη, τα κοινωνικά αγαθά και τα κοινωνικά του δικαιώματα, τα οποία θα είναι αναγκασμένος πλέον να τα ακριβοπληρώνει.

Η κυβέρνηση με την πολιτική της για μικρότερο κράτος **δεν ενδιαφέρεται για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης και την εξυπηρέτηση του πολίτη, ούτε για την αντιμετώπιση των παθογενειών και δυσλειτουργιών της κρατικής μηχανής, όπως διατείνονται. Αντίθετα την κομματικοποιεί ακόμα περισσότερο, την αποδιαιθρώνει και την υποβαθμίζει. Δεν την απασχολεί η παραγωγική δραστηριότητα του δημοσίου και των δημοσίων υπαλλήλων, δεν θέλει την εξειδίκευση και τον καταμερισμό εργασίας, δεν θέλει να αξιοποιήσει το επιστημονικό δυναμικό που εξακολουθεί να μένει στο περιθώριο. Αυτό δείχνει η πολιτική της για καθιέρωση της έννοιας του «κρατικού» υπαλλήλου, καθώς και το σενάριο για εθελουσία έξοδο δημοσίων υπαλλήλων, κυρίως πτυχιούχων και υψηλόβαθμων.**

Το δημόσιο ξεπουλιέται, συρρικνώνεται, υποβαθμίζεται ακόμα περισσότερο, αφυδατώνεται από ουσιαστικές και παραγωγικές δραστηριότητες και πόρους και εξελίσσεται σε ένα μικρό διεκπεραιωτικό μηχανισμό προώθησης των επιχειρηματικών συμφερόντων.

5) Τι πρέπει να γίνει

Απέναντι σε αυτή τη λαίλαπα των σχεδιαζόμενων μέτρων, υπάρχει επιτακτική ανάγκη να αποκρουστεί η κυβερνητική πολιτική, όπως αυτή σχεδιάζεται και εφαρμόζεται σε συμφωνία με την τρόικα. Απαιτείται παράλληλα η καταδίκη της πολιτικής της Ν.Δ. που στηρίζει την ουσία των πολιτικών του μνημονίου.

Η απάντηση στις αγωνίες του ελληνικού λαού προϋποθέτει τη συγκρότηση μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας, με πυρήνα τις δυνάμεις της αριστεράς και τη διαμόρφωση μιας εναλλακτικής πολιτικής λύσης με βασικούς άξονες την άρνηση του συνεχούς επαχθούς δανεισμού, την απεμπλοκή από το μνημόνιο, την επιθετική επαναδιαπραγμάτευση, την αμφισβήτηση και διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους, την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την καταπολέμηση της ανεργίας, την φορολογία του κεφαλαίου και των πλούσιων στρωμάτων και τη ριζική αναδιανομή εισοδημάτων, την κοινωνικοποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, την υπεράσπιση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών και του δημόσιου πλούτου, τη δημιουργία ενός ισχυρού κοινωνικού κράτους, τη δημοκρατική αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος με έμφαση στη λαϊκή συμμετοχή και τον κοινωνικό έλεγχο.

Ο προαναγγελθείς από τον πρωθυπουργό ανασχηματισμός και η νέα ψήφος εμπιστοσύνης στη βουλή δεν συνιστά απάντηση στα αίτια της κρίσης. Η προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία και σε εκλογές είναι ο μόνος δρόμος.

Τα δημόσια κοινωνικά αγαθά είναι πρωτεύον ζήτημα στη σημερινή συγκυρία. Η υπόθεση υπεράσπισης του κοινωνικού κράτους και του δημόσιου χαρακτήρα του είναι υπόθεση όλων.

Απαιτείται η αναβάθμιση και η παραγωγική ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης, με στόχο τη διαφάνεια και την κοινωνική αποτελεσματικότητα.

Η δημόσια διοίκηση χρειάζεται μια δημοκρατική μεταρρύθμιση με την πάταξη του κομματισμού και των πελατειακών σχέσεων, την καθιέρωση της αξιοκρατίας, την αναβάθμιση και ενίσχυση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα των δημοσίων υπηρεσιών, την αύξηση και ιεράρχηση της κατανομής των πόρων για την αποτελεσματική τους λειτουργία, για να μπορέσει ο δημόσιος τομέας να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης και οι δημόσιες υπηρεσίες να ικανοποιούν τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου.

**ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ
ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ**

Ενώνουμε τη φωνή μας και τη δράση μας με τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις των συνδικάτων, συναντιόμαστε με τους πολίτες που διαδηλώνουν στις πλατείες, για να εναντιωθούμε, όλοι μαζί. Να βρεθούμε απέναντι στις άγριες πολιτικές λιτότητας και στα διαδοχικά μνημόνια, στο ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου της χώρας. Να αποτελέσουμε, όλοι μαζί, ένα ορμητικό ποτάμι ικανού να σταματήσει και να ανατρέψει τις καταστροφικές μνημονιακές αντιλαϊκές πολιτικές, να οδηγήσει σε απεμπλοκή της χώρας από τη μέγγενη της κυβέρνησης, τρόικας και δανειστών, να προωθήσει λύσεις προς όφελος του λαού. Να διεκδικήσουμε αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις, δίκαιη ανακατανομή του πλούτου, διεύρυνση των δικαιωμάτων και της δημοκρατίας.

**ΟΧΙ ΣΤΟ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΑΣ
ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΜΕ – ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΜΕ – ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ
ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ
ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ
ΕΜΕΙΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΛΥΣΗ**